

Det sundhedsfaglige personale kan gøre en forskel for ludomaner

Det sundhedsfaglige personale har ifølge Simon Sjørup Simonsen, ph.d. i sundhedsvidenskab, forsker og lektor på UCC, en unik mulighed for at identificere ludomaner og hjælpe dem ud af deres spilleafhængighed. Læs interviewet med ham her.

Hvorfor er det vigtigt at sætte fokus på ludomani over for det sundhedsfaglige personale?

Det sundhedsfaglige personale ved for lidt om ludomani. De har generelt en manglende viden om misbrug, fordi de er somatisk orienterede. Primærsektoren - dvs. alment praktiserende læger, sygeplejersker mv. - opsporer i for ringe grad symptomer på ludomani. De kan forveksle symptomerne med stress og depression og glemmer, at der er en forholdsvis stor patientgruppe, der lider af ludomani.

Det sundhedsfaglige personale kender godt til begrebet ludomani og har på den måde en opmærksomhed på fænomenet. Men problemet er, at de ofte henter deres viden fra populærkulturen, fx fra nyheder og tv. Det sundhedsfaglige personale opkvalificerer normalt deres viden fra faglige møder, konferencer, mv. Det gør de ikke med ludomani. At tage ludomani alvorligt ville være sundhedsfagligt at fordybe sig i, hvad det drejer sig om.

Der er brug for, at det sundhedsfaglige personale afsætter tid til at gå ind i emnet og forholder sig til ludomani som et voksende klinisk problem. De kan tilegne sig den nødvendige viden ved at læse mere om ludomani. Der kan findes masser af artikler via [cinahl](#) eller [Pubmed](#), og fx på [ludomani.dk](#) er der en mere generel tilgang. De kan også deltage i relevante konferencer og møder om emnet.

Hvilket syn har det sundhedsfaglige personale på ludomani?

Diagnosen på ludomani har været en del af det amerikanske diagnose- og klassifikationssystem DSM i generationer og står også på WHO's sygdomsklassifikation ICD. Men selvom ludomani er en anerkendt klinisk diagnose, er det stadigvæk omgærdet med en vis form for moraliseren. Der bliver sat spørgsmålstegn ved, om det i virkeligheden er et misbrug. Om mennesker med ludomani ikke bare har svært ved at styre pengeforbruget. Mange ludomaner mener ikke selv, at de er syge. Hvis deres læge giver dem ret, bekræfter de dermed hinanden i, at der ikke er noget galt, og det er et problem.

Det sundhedsfaglige personale, der arbejder med psykiatriske sygdomme og misbrugssygdomme, er godt klar over, at man med denne type sygdom står med en ikke-somatisk lidelse, og at man derfor ofte kan blive mødt med anerkendelsesproblematikker i forhold til sygdommen. I vores samfund anerkender vi ikke psykiske lidelser - særligt ikke de mindre. Ludomani bliver mødt med en vis form for mistillid.

Hvordan forholder det sundhedsfaglige personale sig til ludomani i forhold til andre misbrug?

Ludomani bliver glemt i forhold til stof- og alkoholmisbruget. Det bliver ofte set som et sidefænomen til det, man mener er det egentlige problem. Som fx kunne være alkoholmisbruget eller et kognitivt/psykologisk problem. Det er forkert. Har man en patient, der har både alkohol- og ludomanimisbrug, er der ikke dækning for at mene, at alkoholmisbrug er et mere primært misbrug end ludomani. Det kan være, at begge misbrug har en fælles rod, men ludomanien kan være mindst lige så skadelig som alkoholmisbruget.

Hvordan kan det sundhedsfagligt personale hjælpe ludomaner?

De har en unik mulighed for at identificere tidlige symptomer på ludomani. Det har de i kraft af, at borgere henvender sig med en række af de symptomer, som vi ved, ludomaner har. En simpel screening, hvor det sundhedsfaglige personale spørger til de klassiske ludomanisymptomer, kan afklare, i hvilket omfang borgeren behøver hjælp. De kan fx anvende punkterne i DSM til at screene med. På den måde kan det sundhedsfaglige personale gøre en forskel for ludomaner. De kan hjælpe dem ud af deres spilleafhængighed, så de kan komme til at leve et normalt liv igen.

Om Simon Sjørup Simonsen:

- Lektor på UCC - arbejder med uddannelse, udvikling, forskning og konsulentopgaver der understøtter kompetence- og organisationsudvikling i sundhedssektoren.
- Post.Doc. Inst. Psyk. RUC, Ph.d. i Sundhedsvidenskab SDU, Kandidat i filosofi OU.
- Har de sidste 15 år arbejdet med sundhed og sygdom i relation til medicin og sygepleje.
- www.SimonSimonsen.dk